

Rechtsstaat

Citation for published version (APA):

Oosterhuis, H. (2021). Rechtsstaat: Wat baart zorgen? *NRC Handelsblad*, (1 mei), 11.

Document status and date:

Published: 01/05/2021

Document Version:

Publisher's PDF, also known as Version of record

Please check the document version of this publication:

- A submitted manuscript is the version of the article upon submission and before peer-review. There can be important differences between the submitted version and the official published version of record. People interested in the research are advised to contact the author for the final version of the publication, or visit the DOI to the publisher's website.
- The final author version and the galley proof are versions of the publication after peer review.
- The final published version features the final layout of the paper including the volume, issue and page numbers.

[Link to publication](#)

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

If the publication is distributed under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license above, please follow below link for the End User Agreement:

www.umlib.nl/taverne-license

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at:

repository@maastrichtuniversity.nl

providing details and we will investigate your claim.

APARTHEID

Van twee kanten

De problematiek van Israël en de Palestijnen verdient zorgvuldige doordenking. Nathan Thrall doet daar een poging toe in een interview met *NRC* (*Compleet succes voor kolonisten Israël, 28/4*). Toch voel ik mij, niet voor het eerst, teleurgesteld. De correspondent laat het gebruik van de term apartheidstaat onkritisch passeren. Human Rights Watch gaf zelf aan dat de vergelijking met Zuid-Afrika mank gaat. Geen enkel redelijk mens betwist dat de positie van de Palestijnen achtergesteld is. Maar het wat, het hoe en het wanneer bij dat feit variëren enorm. Van bijna gelijkwaardig tot volstrekt gedeprimeerd. Een label als apartheid miskent op die manier zowel deze feiten als degenen die het binnen Israël redelijk goed met de Palestijnen voor hebben. Ook de vergelijking met de VS, Australië of Nieuw-Zeeland wordt kritiekloos aangenomen. Die vergelijking is ontleend aan de koloniatietheorie. Maar een vergelijking met Noord-Ierland of Cyprus lijkt mij veel zinniger. Want de Palestijnen hebben, net als bij de strijd in Noord-Ierland of Cyprus, staatsmacht van buiten in de rug, vroeger in de vorm van Syrië en Irak, nu in de vorm van Iran. Het is dus onjuist om de onderhavige kwestie als alleen maar een punt van sociale ongelijkheid te beschouwen. De internationale dimensie heeft altijd meegespeeld. Ik wil beslist niet de ook structureel, want wettelijk verankerde internationale

misdaden tegen de menselijkheid ontkennen. Al doet het leger of de politie ook vaak zijn best, dat is niet genoeg. Maar in het interview blijft weer onderbelicht dat die misdaden, zoals het Internationaal Strafhof overigens wel aangeeft, aan beide kanten worden verondersteld. Het afschieten van raketten vanuit Gaza is gericht tegen de burgerbevolking en daarmee dus misdadig van aard. En dat is maar een voorbeeld. De vraag zou eerder moeten zijn: hoe voorkomen we verdere escalatie of draaien we die terug, dan weer eenzijdig de schuld geven aan iets dat toch echt van twee kanten komt.

Louis Plas Den Haag

FORMATIE

Zakenkabinet

De formatie van een nieuw kabinet zit in een impasse, zeker nadat de notulen van de ministerraad naar buiten zijn gebracht. In plaats van urgente dossiers op te pakken, is men alleen maar bezig met het bewaken van de eigen coalitiebelangen en zet men Kamerleden die hun plicht als volksvertegenwoordiger vervullen weg als activisten. Het zal informateur Tjeenk Willink niet lukken om deze impasse te

”

Een label als apartheid miskent feiten

doorbreken en snel een nieuw kabinet te formeren, zeker niet een club die een grote cultuurverandering teweeg moet brengen. En er moet zo snel mogelijk iets gebeuren aan bijvoorbeeld de milieuproblematiek, de energietransitie, de belastinghervorming en Toeslagenaffaire, de volkshuisvesting en de zorg.

Hier past op de korte termijn maar één antwoord op: formeel een zakenkabinet van deskundigen op die dossiers onder leiding van een ervaren bestuurder. Als er een aantal zaken op de rails staan kan, na het houden van nieuwe verkiezingen, een nieuw kabinet worden gevormd met politici die zich niet jarenlang hebben schuldig gemaakt aan dichtgetimmerde coalitiepolitiek. Waarom lezen we nergens iets over deze voor de hand liggende oplossing van de formatieproblematiek?

Frits Wegenwijs
Amsterdam

RECHTSSTAAT

Wat baart zorgen?

Wat zou meer bezorgdheid moeten wekken als het gaat over de staat van onze democratie? Dat het kabinet het niet zo nauw neemt met zijn grondwettelijke plicht tot informatieverschaffing aan de Tweede Kamer en kritische parlementariërs als lastig beschouwt? Dat het parlement medeverantwoordelijk is voor de onrechtmatige behandeling van burgers? Of dat uit het stemgedrag van het Nederlandse electoraat blijkt dat de meerderheid van de kiezers niet wakker ligt van de aantasting van de rechts-

staat en bijna een vijfde van hen (de stemmers op PVV en FVD) geen bezwaar lijkt te hebben tegen een ondermijning van rechtsstatelijke beginselen?

Harry Oosterhuis
Amsterdam

WONINGMARKT

Onderzoek waard

De ingezonden brief van Marian Smit (*Liefdeloos beleid, 28/4*) mag wat mij betreft worden geformuleerd als een opdracht tot onderzoek. Zij schrijft over de korting op de AOW die intreedt als gepensioneerden gaan samenwonen, en vraagt zich af hoeveel woningen er half leeg staan als AOW'ers noodgedwongen op zichzelf blijven wonen. De korting (volgens haar liefdeloos) heeft natuurlijk wel iets redelijks, want met twee woningen heb je twee keer vaste lasten. Maar wat gebeurt er als samenwoners niet meer worden gekort? Dan moet de overheid meer AOW uitkeren, maar wellicht worden deze kosten gecompenseerd (of zelfs overtroffen) door het feit dat er meer woningen vrijkomen. Ik ben benieuwd welke scenario's eruit rollen als hiernaar onderzoek zou worden gedaan.

Arnoud Gravestein
Amsterdam

SENSIBILISEREN

Werktaal BuZa

Onvolprezen taalobservator Ewoud Sanders betwijfelt of het woord sensibiliseren „tot rede brengen” betekent (*'Sensibiliseren' - iets voor de goochelaar, 27/4*). Hij stelt daarvoor te weinig aanwij-

zingen te hebben gevonden in Nederlandse rapporten en debatten. Misschien is het dan toch het vermelden waard dat binnen het ministerie van Buitenlandse Zaken 'sensibiliseren' regelmatig wordt gebezigd, zowel mondeling als schriftelijk, in de zin van 'met enige aandring wijzen op' - hetgeen ongeveer neerkomt op „tot rede brengen”. Dat op of door Buitenlandse Zaken regelmatig wordt 'gesensibiliseerd' is niet geheel verwonderlijk, gezien de associatie van het woord met het Frans en het Engels - voor ambtenaren en diplomaten op Buitenlandse Zaken de meest gebruikte buitenlandse werktalen.

Marc Bentinck Rhenen

SOFAGATE

Gebrek aan moed

Volgens F. Meeder (*Brieven, 29/4*) maakte Charles Michel door te gaan zitten op een van beide stoelen duidelijk dat „bij ons” geen verschil gemaakt wordt tussen man en vrouw. Het enige wat hier gedemonstreerd werd was lomphed en gebrek aan moed. Hoe anders zou het geweest zijn als Michel was blijven staan, samen met Ursula von der Leyen had benoemd dat er een stoel te weinig was, en was blijven staan totdat de situatie naar tevredenheid was opgelost? Dit zou een ijzersterke reactie zijn geweest. Het enige wat je Von der Leyen kunt verwijten is dat ze zich liet verrassen. Dat zal haar overigens nooit meer gebeuren. Michel toonde een volstrekt gebrek aan solidariteit en moed.

Marie-José Boot Zeist